

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. Варна, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Караниколов

при участието на секретаря Петранка Н. Петрова
като разгледа докладваното от Пламен Д. Караниколов Административно наказателно дело № 20213110204173 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе в предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от Т. ИВ. ИВ. с ЕГН*****, срещу: Електронен фиш Серия "К" № 5216979, издаден от ОД МВР - Варна, с който на З.Н. Н. като законен представител на "ПЕТРОЛ ХОЛДИНГ" АД за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП й е било наложено адм. наказание глоба в размер на 700.00 /седемстотин/ лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменен издаденият електронен фиш като незаконосъобразен. Сочи се, че процесния ЕФ е издаден срещу възз. като законен представител на "ПЕТРОЛ ХОЛДИНГ" АД, каквото качество тя не притежавала. Излагат се аргументи за неправилно определяне на субекта на нарушение. Претендира се присъждане на адвокатски хонорар.

В съдебно заседание, въззивницата не се явява, представлява от адв.А.Д., ВАК. В пледоарията си по същество иска отмяна на ЕФ и присъждане на разноски под формата на адвокатски хонорар в размер на 300 лв., за запащането на който са представени доказателства.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща процесуален представител. По делото са постъпили писмени бележки от надлежно упълномощен юрисконсулт, който оспорва жалбата и моли ЕФ да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Електронният фиш /ЕФ/ Серия "К" № 5216979 е съставен от ОД на МВР - Варна, против ЗВ. Н. Н., в качеството ѝ на законен представител на "ПЕТРОЛ ХОЛДИНГ" АД, затова че на 14.08.2021 г. в 14:31 часа, по път № I- 9 от гр. Варна с посока на движение към гр.Бургас, до "Хепиленд", при ограничение на скоростта от 60 км/ч., въведено с пътен знак В-26 е констатирано, че автомобил марка "Мерцедес Е 55 АМГ" с рег. № В 44-01 СР е извършил нарушение за скорост, като е управлявал със скорост 123 км. в час т. е. превишаването е с 63 км. в час. Нарушението било констатирано с автоматизирано техническо средство /CORDON -M2 /– нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл.21, ал. 1 от ЗДвП.

След заснемане на нарушението било установено, че собственик на превозното средство е "ПЕТРОЛ ХОЛДИНГ" АД.

В хода на въззивното производство бе приобщено писмо от Пето РУ при ОД на МВР – Варна ведно със заверено за вярност копие от: техническо описание за АТСС, от което е видно, че АТСС представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства – писмени и веществени.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Съдът счита, че административно-наказателното производство, образувано по отношение на въззивника не е проведено правилно и законосъобразно. Не са спазени разпоредбите на чл.57 от ЗАНН и чл.189, ал.4 от ЗДвП, което представлява процесуално нарушение на правата на въззивника, засягащо правото му на защита, относно качеството, в което той участва в извършване на нарушението. Това нарушение на процесуални правила е достатъчно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Съдът споделя становището на въззивника изложено в жалбата, че фактическата обстановка не е изяснена. Настоящият състав намира, че от съдържанието на ЕФ не се установява, качеството на въззивника в което същият е извършил нарушението, както и липса на останалите посочени писмени доказателства се установява по безспорен и категоричен начин извършването на деянието.

Вмененото във вина на въззивника нарушение не е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Липсват изискуемите от законодателя в чл.57, ал.1 от ЗАНН императивно изброени съставни части на наказателното постановление и конкретно визираните в т.5 на тази разпоредба-описание на нарушението, обстоятелства, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В този смисъл, съдът счита, че АНО е допуснал нарушение, тъй като не би могло да се прецени дали правилно е приложен материалният закон, без да се индивидуализира нарушението. Наред с това констатираната липса в писмените доказателства по делото представени от административно наказващия орган представлява нарушение на действащи към момента императивни правни норми.

Нормата на чл. 188 от ЗДвП предвижда административно наказателна отговорност за собственика или ползвателя на моторното превозно средство за извършеното с него нарушение, независимо от това кой е действителния негов извършител, респективно ползвател на превозното средство. В конкретния случай не е спорно по делото, че нарушението за което е съставен ЕФ е извършено с лек автомобил собственост на юридическо лице – "ПЕТРОЛ ХОЛДИНГ" АД. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, със собственик юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В случая се касае за лек автомобил собственост на АД, чиито представителство е определено в разпоредбите на Търговския закон /ТЗ/. Съгласно чл. 219, ал. 1 от ТЗ органи на акционерното дружество са: 1. общо

събрание на акционерите и 2. съвет на директорите (едностепенна система) или надзорен съвет и управителен съвет (двустепенна система). Съгласно чл. 235 от ТЗ членовете на съвета на директорите, съответно на управителния съвет, представляват дружеството колективно освен ако уставът предвижда друго. Съветът на директорите, съответно управителният съвет с одобрение на надзорния съвет, може да овласти едно или няколко лица от съставите им да представляват дружеството. Овластяването може да бъде оттеглено по всяко време. Имената на лицата, овластени да представляват дружеството, се вписват в търговския регистър. При вписването те представят нотариално заверени подписи.

В контекста на гореизложеното, представителната власт и законните представители на АД са определени в устава на дружеството, общодостъпен за всички и публикуван на сайта на ТР.

Следва да се отбележи, че от депозираната в съда преписка от ОД МВР – Варна, сектор ПП е видно, че АНО е анулирал ЕФ, Серия К № 5216979 издаден срещу ЗВ. Н. Н. с ЕГН ***** и е издал нов ЕФ, серия К № 5265803 срещу Т. И. И. с ЕГН ***** /Жалбоподател по АНД №4173/2021 г. по описа на ВРС/.

С подаването на декларацията по чл. 189, ал.5 ЗДвП и съпътстващите я документи е оборена предвидената от законодателя в нормата на чл. 188, ал.2 от ЗДвП, презумпция за отговорност на законния представител на юридическото лице, поради което следва да се приеме, че жалбоподателят не е извършил административното нарушение за което е издаден електронния фиш, респективно същият следва да се отмени. Изрично в този смисъл - Решение № 966 от 16.05.2018 г. на АдмС - Бургас по К. А. Н. Д. № 642/2018 г.

Поради това съдът намира, че не е доказано нарушението, за което е издаден електронният фиш, да е извършено от наказаното лице, което обосновава извод за незаконосъобразност и неправилност на същия.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно процесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал. 1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В настоящия случай АНО е бил представляван от надлежно упълномощен процесуален представител, който е депозирал писмено становище по делото, но предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело е неоснователно и се отхвърля от съда.

От друга страна следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника за заплащане на разноски съставляващи адвокатско възнаграждение. От съдържанието на приложения по делото договор за правна защита и съдействие и приложенияте пълномощни се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат А.Д. от АК-Варна оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по обжалване на процесния ЕФ. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 300.00 /триста/ лева, като е заплатено в брой при подписване на договора, т. е. разходът е направен

съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл. 78, ал. 5 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая възражение за прекомерност е направено от процесуалния представител на АНО, в писмените бележки. Затова съдът следва да отбележи, че минималните размерите на адвокатските възнаграждения са уредени в Раздел IV от Наредба № 1 от 7.09.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно Наредбата, в редакцията ѝ от ДВ бр. 68 от 31 Юли 2020 г., когато административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението за адвокатско възнаграждение се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата ((изм. - ДВ, бр. 2 от 2009 г., изм. ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г. -31.07.2020 г.) за защита по дела с определен интерес възнаграждението при интерес до 1000 е 300 лв.. В случая е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. и минималното адвокатско възнаграждение, съобразно горепосочения текст от наредбата е 300 лв. Предвид цитираното по-горе възражението за прекомерност се явява неоснователно. Затова следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника, като на последния следва да бъдат присъдени съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, направени по настоящото дело, в размер от 300. 00 /триста / лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия "К" № 5216979 издаден от ОД МВР - Варна, с който на ЗВ. Н. Н. с ЕГН ***** за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и е било наложено адм. наказание "глоба" в размер на 700.00 /седемстотин/ лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР - Варна да заплати на Т. ИВ. ИВ. с ЕГН ***** сумата 300, 00 /триста / лева, представляващи съдебни разноски по АНД № 4173/2021 г. по описа на ВРС.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____